

Art. 14. Pracownicy Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej zatrudnieni w dziale przekazanym związkom zawodowym oraz pracownicy terenowego aparatu państwowej inspekcji pracy przechodzą z zachowaniem ciągłości pracy do odpowiedniej pracy w Centralnej Radzie Związków Zawodowych i zarządach głównych związków zawodowych stosownie do przydziału, którego dokona Centralna Rada Związków Zawodowych.

Art. 15. Prezes Rady Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych wyda szczegółowe przepisy, dotyczące przekazania związkom zawodowym akt, urządzeń biurowych i księgozbiorów, związanych z wykonaniem zadań, podlegających w myśl przepisów niniejszego dekretu przejęciu, przez związki zawodowe.

Art. 16. 1. Uprawnienia zastrzeżone w obowiązujących przepisach Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w zakresie spraw przekazanych związkom zawodowym przechodzą na Centralną Radę Związków Zawodowych.

2. Przewidziane w obowiązujących przepisach uprawnienia terenowej inspekcji pracy przechodzą na instancje związkowe, które określi Centralna Rada Związków Zawodowych, o ile uprawnienia te nie są w niniejszym dekrete zastrzeżone technicznej inspekcji pracy.

Art. 17. Tracą moc przepisy z dnia 14 lipca 1927 r. o inspekcji pracy (Dz. U. Nr 67, poz. 590).

Art. 18. 1. W ustawie z dnia 4 lutego 1950 r. o Społecznej Inspekcji Pracy (Dz. U. Nr 6, poz. 52) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się art. 7 ust. 1 oraz art. 18, 19, 21, 26;
- 2) w zdaniu ostatnim art. 16 skreśla się wyrazy „oraz z oddziałem (okręgiem) właściwego związku zawodowego”;
- 3) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. 1. Odwołanie od zalecenia może wnieść kierownik zakładu pracy w ciągu 14 dni od doręczenia zalecenia.

2. W sprawach dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy, prac wzbudzonych młodocianym i kobietom, skróconego czasu pracy i urlopów dodatkowych — odwoła-

nie należy wnieść do właściwego technicznego inspektora pracy, którego decyzję kierownik zakładu pracy może w ciągu 14 dni zaskarżyć do zarządu głównego właściwego związku zawodowego.

3. Odwołanie od zalecenia w innych sprawach niż określone w ust. 2 należy wnieść do zarządu okręgowego właściwego związku zawodowego.”;

4) w art. 16, 20 i 22 określenia „obwodowy inspektor pracy” i „Państwowa Inspekcja Pracy” zastępuje się określeniem „techniczny inspektor pracy”, a określenie „komisja bezpieczeństwa i higieny pracy” zastępuje się określeniem „komisja ochrony pracy”;

5) ust. 2 art. 24 otrzymuje brzmienie:

„2. Orzekanie o karze określonej w ust. 1 następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.”;

6) w art. 25 wyrazy „Państwową Inspekcją Pracy” zastępuje się wyrazami „technicznymi inspektorami pracy”.

2. Upoważnia się Prezesa Rady Ministrów do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw jednolitego tekstu ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o Społecznej Inspekcji Pracy z uwzględnieniem zmian wprowadzonych niniejszym dekretem z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów i ustępów.

Art. 19. W dekrete z dnia 2 sierpnia 1951 r. o pracy i szkoleniu zawodowym młodocianych w zakładach pracy (Dz. U. Nr 41, poz. 311) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. Winni naruszenia przepisów niniejszego dekretu oraz przepisów wydanych na jego podstawie podlegają karze grzywny w wysokości od 50 zł do 1.000 zł.

2. Orzekanie o karze określonej w ust. 1 następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym”.

Art. 20. Dekret wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1954 r.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

261

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH

z dnia 21 października 1954 r.

w sprawie zgłaszania przyjazdu za granicę przez posiadaczy paszportów zwyczajnych lub służbowych w polskich urzędach dyplomatycznych lub konsularnych.

Na podstawie art. 16 ust. 2 dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o paszportach zagranicznych (Dz. U. Nr 39, poz. 170) zarządza się, co następuje:

§ 1. Posiadacz paszportu zwyczajnego bądź służbowego winien zgłosić swój przyjazd za granicę w miejscowo właściwym polskim urzędzie konsularnym w miarę możliwości natychmiast po przyjeździe do danego kraju, nie później jednak niż piątego dnia licząc od dnia przy-

jazdu. Jeżeli w danym kraju nie ma polskiego urzędu konsularnego, należy zgłoszenia dokonać w polskim urzędzie dyplomatycznym, o ile urząd taki znajduje się w tym kraju.

§ 2. Zgłoszenia należy dokonać osobiście, jeżeli jednak posiadacz paszportu nie przebywa w siedzibie polskiego urzędu konsularnego (dyplomatycznego), a dojazd spowodowałby znaczną stratę czasu, należy dokonać zgłoszenia listem poleconym.

§ 3. W przypadku dokonania zgłoszenia listem poleconym należy podać: nazwisko i imię zgłaszającego, serię i numer paszportu, datę przybycia do danego kraju, dokładny adres, pod którym zgłaszający będzie przebywał, oraz zamierzony czasokres pobytu za granicą.

§ 4. Dowodem dopełnienia obowiązku zgłoszenia jest odpowiedni wpis w paszporcie, dokonany przez pol-

ski urząd konsularny (dyplomatyczny), bądź też kwit pocztowy na wysłanie listu poleconego zawierającego zgłoszenie.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. M. Naszkowski

262

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 6 listopada 1954 r.

w sprawie powierzenia Sądowi Powiatowemu w Starogardzie prowadzenia rejestrów handlowych.

Na podstawie art. 11 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1950 r. Nr 39, poz. 360) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powierza się Sądowi Powiatowemu w Starogardzie w województwie gdańskim prowadzenie dla swego okręgu rejestrów handlowych i innych przekazanych ustawami sądom powiatowym.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1955 r. i jednocześnie traci moc przepis § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 listopada 1950 r. o dostosowaniu sądów powszechnych do nowych przepisów ustrojowych i o zniesieniu sądów zbędnych (Dz. U. z 1950 r. Nr 54, poz. 496) w części dotyczącej Sądu Powiatowego w Starogardzie.

Minister Sprawiedliwości: H. Świątkowski

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Bracka 20a, w punktach sprzedaży: w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-ekonomiczna pl. 3 Krzyży 12, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127 w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Opolu, Rzeszowie, Stalinogrodzie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Stalina 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Bracka 20a.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 3.